

ikke er gennem skattesystemet, der skal føres sundhedspolitik.

I stedet for at lave ordninger, der tilgodeser en bestemt gruppe i befolkningen, er det vores opfattelse, at man hele tiden bør stræbe efter at indrette det offentlige sundhedsvæsen på en sådan måde, at det tilgodeser alle danske borgere, også dem, der står uden for arbejdsmarkedet.

Herudover mener vi, at generel skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsudgifter vil medføre en konkurrence om sundhedsfaglig arbejdskraft mellem de forskellige sygehussystemer, det vil primært sige om lægernes og sygeplejerskernes arbejdskraft. Og i den situation, vi står i i dag, vil det efter vores opfattelse betyde en stor risiko for et øget lønpres, uden at den samlede kapacitet øges i sundhedssektoren.

Arbejdsgiverbetalte behandlinger medfører derfor ikke automatisk en løsning på f.eks. ventelisteproblematikken og presset på sundhedsbudgetterne. Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Først tak til hr. Frank Aaen, fordi jeg må få lov til at tale før ham, da jeg skal lede Boligudvalgets møde kl. 15.

Jeg kan sige, at Kristeligt Folkeparti klart kan støtte dette forslag. Vi mener, at det er en rigtig videreførelse af det forslag, vi lige har behandlet, og som der er et klart flertal for, og vi kan kun håbe, at også regeringen på et senere tidspunkt vil se visdommen i dette forslag.

Vi kan selvfølgelig ikke medvirke til, at det bliver realiseret allerede i indeværende år, da vi har en finanslovaftale, men det vil være flot, hvis det kunne få virkning fra år 2000.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget under nogen omstændigheder.

Det er asocialt, det er kun for de udvalgte, typisk for de højtlojnnede, hvor det er arbejdsgiveren, der udvælger, hvem der må få, og hvem der ikke må få, hvor de, der ikke er i arbejde, er helt udenfor, og hvor de, der er lavest i hierarkiet på virksomheden, er udenfor i de fleste tilfælde. Det gør, at nogle udvalgte mennesker kommer foran på ventelisterne, hvor andre kommer til at vente længere, fordi der desværre ikke er mere kapacitet, end der er, i vores sundhedsvæsen; det bør vi gøre noget ved.

Det er også asocialt på den måde, at det, der her gives til de udvalgte, betales af alle andre.

Så er der det principielle, det ideologiske, at det er en bombe under de solidariske principper, som bør gælde i vores sundhedssystem, nemlig dem, der hedder, at de, der har et behandlingsbehov, henvises til behandling, lige så hurtigt det kan lade sig gøre, og frem for alt, uanset hvor mange penge der er i pengepungen, uanset hvor gode venner man er med en arbejdsgiver, er det ud fra behovet og ud fra en lægelig vurdering, at behandlingen sker, og hvilken rækkefølge behandlingen sker i.

Det er simpelt hen essentielt. Det er noget af det, vi er stolte af i det danske samfund. Det er ikke helt sådan, det er, men det burde være sådan overalt, at det er behovet, der er det afgørende, og ikke pengepungens størrelse, der er det afgørende, når det gælder sundhed. Det bør vi slås for.

Så i stedet for, som jeg kan forstå at den samlede højrefløj går ind for, at slås for, at det er nogle udvalgte, der får en hjælpende hånd, burde man selvfølgelig slås for, at vores sundhedsvæsen kommer ventelisterne til livs, og at alle mennesker, der har et behov, hurtigst muligt får det behov dækket og får den behandling, de har brug for.

Vi er altså langt hen ad vejen, som det er fremgået, enige i de argumenter, som regeringspartierne også har fremført. Jeg skal bare slutte af med det meget fromme ønske – lidt skræmt af, hvad der er sket ikke bare med den tidligere lov, men også på et par andre områder gennem de senere par år – at jeg håber, at regeringen står ved de synspunkter, der i dag er udtrykt.

Kim Behnke (FP):

Det er lidt tragikomisk, at vi i dag oplever 89 mandater i Folketinget, der støtter forslaget, og 89, der afviser det, underforstået, at det bliver et enkelt mandat fra Færøerne, der bestemmer, om det her forslag skal vedtages eller ej. Det synes vi er både tankevækkende og også lidt deprimerende. For hvad er det, det handler om? Det handler om det budskab, som regeringen jo også i hvert fald ved festlige lejligheder annoncerer, nemlig at virksomhederne i Danmark skal påtage sig et større socialt ansvar. Når det så kommer til konkret handling, når virksomhederne siger, at det vil de gerne, så må de ikke. Ja, det må de godt, men de skal bare aflevere nogle penge til skattevæsenet. Ja, de skal ikke bare aflevere penge til skattevæsenet, de skal aflevere rigtig mange penge til skatte-